

Wingerd

Driemaandelijke huiskrant van het Woon- en Zorgcentrum De Wingerd

- ▣ Kleinschalige groepswoningen voor dementerende ouderen
- ▣ Zorgflats voor echtparen
- ▣ Centra voor Dagverzorging & Kortverblijf
- ▣ Lokaal Dienstencentrum Wijnveld
- ▣ Expertisecentrum Dementie Vlaams Brabant — MEMO

In deze editie:

Edito: Grand Café	1
20 jaar huiskrant (deel 2)	2
Preekstoel: Een verhaal over Roeping!	3
Vereningsleven	3
Muziek in De Wingerd	4
Poëzierubriek: de keuze van Dirk Hanssens	5
Vrijwilligers op uitstap: Utile Dulci	6
Lokaal Dienstencentrum	6
MEMOrabel	7
Praatcafé Dementie	7
In Beeld: paasontbijt	8
Colofon	8

HET GRAND CAFÉ EXPLOITEREN: GEEN SINECURE

Bij het bouwen van een Grand Café in het nieuwe woon- en zorgcentrum De Wingerd wilden wij toch iets behouden van de gezelligheid in het traditionele rusthuis, maar ook mogelijkheden creëren tot het leggen van sociale contacten. Het Grand Café maakt deel uit van het Lokaal Dienstencentrum Wijnveld dat de bewoners van de buurt en van de aanpalende wijken en straten wenst te integreren door het aanbieden van recreatieve en vormende activiteiten.

De naam Grand Café die we aan deze ontmoetingsplaats gaven, is bedoeld als 'eigen naam' en hoeft geen vertaling. De kracht van het woord en de grandeur waarmee we het uitspreken, geeft de doelstelling weer van dit initiatief. We streven hierbij naar een écht genormaliseerd café, dat zich onderscheidt van de klassieke cafetaria's.

Het interieur van het Grand Café is ontworpen door het architectenbureau van de brouwerij Inbev. Zij bepalen de stijl van vele cafés waar we soms vertoeven. Zij kunnen zowel 'bruine cafés' of brasseries creëren als een Leffecafé of de sfeer oproepen van de kroeg om de hoek van de straat. In overleg met onze architecten hebben wij gekozen voor een strakke lijn en een sober interieur met grote glaspartijen. De bezoekers kunnen kiezen tussen tafeltjes met twee, vier of meer stoelen of zitbank. En wat vind je van de toog die op maat is ontworpen?

Je vermoeden is juist, beste lezer. Dit Grand Café is van tevoren goed overdacht naar de doelgroepen tot wie wij ons willen richten: de eigen bewoners, hun

familie en vrienden, het personeel en de 55-plussers of meer uit de lokale buurt, aanpalende straten en wijken. Iedereen moet zich hier goed kunnen voelen omdat het er aangenaam toeven is.

Het Grand Café heeft twee polyvalente zalen die afzonderlijk of gezamenlijk kunnen gebruikt worden voor allerlei activiteiten of manifestaties. Ze kunnen ook toegevoegd worden aan het Grand Café, waardoor het ruimtelijk gevoel nog groter wordt en de glaspartijen een knap uitzicht geven op het landschap en de tuin.

Het is het woon- en zorgcentrum zelf dat dit Grand Café uitbaat en waakt over de kosten en opbrengsten. De eerste gemaakte uitgaven zijn de investeringskosten voor het gebouw, de inrichting en het meubilair. Van bij de aanvang is door het bestuur gesteld dat de exploitatie kostendekkend moet zijn en in geen geval input mag krijgen van de middelen uit het verblijf van onze bewoners of bezoekers.

Het was dan ook noodzakelijk om bij deze doelstellingen een beroep te doen op onze vrijwilligers die elke dag van het jaar het café openhouden. Openingstijden, prijzen, inrichting en uitstraling van het Grand Café zijn aangepast aan de doelstelling om kostendekkend te zijn. We hanteren prijzen die verwijzen naar onze maatschappelijke opdracht zonder de financiële realiteit uit het oog te verliezen en die niet concurrentieel zijn met commerciële initiatieven.

Vanaf 1 juni bieden wij onze gebruikers een aangepast assortiment van spijzen en dranken aan. Elke dag tussen 12 en 14 uur serveert de cateraar warme maaltijden. Hier zijn onze prijzen uiteraard afhankelijk van de markttarieven en van de personeelskosten.

Niettegenstaande deze realiteit wensen wij de prijs voor een dagmenu van € 10 naar € 7 te brengen: inclusief soep, hoofdschotel, dessert en water. Wanneer een bewoner uitgenodigd wordt door familie of vrienden, wordt zijn maaltijd niet aangerekend. Hiervoor zullen speciale pasjes aangemaakt worden. Voor het eerst bieden wij ook een uitgebreide keuze aan van broodjes, pasta's, kroketten en snacks; aan sociaal aanvaardbare prijzen. We garanderen de gebruiker een kwaliteitsvol product dat correct wordt geserveerd.

Vanaf juni kunnen ook de polyvalente zalen door de cliënten van onze doelgroepen gehuurd worden. We laten hen vrij om eigen bereidingen of versnaperingen mee te brengen. Vaatwerk, bestek en glazen stellen wij ter beschikking. De vaatwas zal door ons gebeuren aan kostprijs en a rato van het aantal aanwezigen. Reservations verlopen uitsluitend via de centrumleider van het lokaal dienstencentrum: liesbet.volders@wingerd.info; of telefonisch op: 016/28.48.50.

Eenzijds willen we op die wijze de omzet van het Grand Café verhogen, waardoor we nog betere service en aanvaardbare prijzen kunnen aanbieden. Anderzijds wensen we de integratie en de ontmoeting te stimuleren door meer levendigheid en animatie. We gaan ook meer promotie voeren en allerlei acties op touw zetten, zodat we een groter publiek kunnen bereiken.

Je merkt, beste lezer, dat het exploiteren van dit Grand Café geen sinecure is. We kunnen deze dienstverlening enkel overeind houden dankzij de inzet en de knowhow van de vele vrijwilligers, maar ook door de regelmatige aanwezigheid van onze klanten: die deze diensten waarderen.

Wanneer je door dit artikel jezelf aangespoord voelt om als vrijwilliger mee te werken, dan ben je meer dan welkom. Kom hierover met ons praten, dan sta je 's anderendaags misschien al volop in deze boeiende activiteit!

Rudiger De Belie
directeur

20 jaar huiskrant (deel 2)

1993-2000: De Bezelaartjes

Veel trouwe lezers van onze huiskrant hebben nog steeds heimwee naar het zo vertrouwde A5-formaatje van De Bezelaar. Jeanne, van Georges, verzamelt niet alleen mooie winkeltasjes, maar koestert evenzeer heel de collectie Bezelaartjes vanaf nummer 1. En ze is niet de enige, nietwaar Lina?

De noodkreet van directeur De Belie in het novembernummer van '92 bleef immers niet lang onbeantwoord. Op de eerstvolgende Bewonersadviesraad boden zich spontaan-schoorvoetend enkele 'redders' aan: Norbert Aeles, Yves D'Haenens, Louis Maes, Erik Van Noten en uw dienaar. Voortaan konden An Leblicq, Peggy Geens en even nog Veerle Heeren rekenen op hun steun. Er werd gezorgd voor voldoende vette sponsoring, één bank en één verzekeraar, zodat het blad in eigen beheer zelfbedruipend werd zonder veel logistieke steun uit De Wingerd. Bijna alle families van toenmalige bewoners waren geabonneerd en sommigen zijn dat merkwaardig genoeg nog steeds: Buelens, De Brie, Deno, Marivoet, Muylaert, Van Aerschot, Windmolders... Fans van 't eerste uur.

De huiskrant was als een feniks uit zijn asse verrezen!

En er gebeurden merkwaardige dingen. Al in maart '93 interviewden we voorzitter Manu Keirse over het ontstaan en de toekomstplannen van De Wingerd en in juni '93 gingen we in Mol praten met de laatste twee Paters van de Heilige Geest die nog in het gebouw aan de Noormannenstraat hadden gewoond. In september '93 werden de nieuwe voorzieningen plechtig ingehuldigd: het dagcentrum, het kortverblijf en de rusthuisflatjes en in het decembernummer uitvoerig besproken. Op 22 december richtten de Vrienden van De Wingerd met succes hun eerste kerstconcert in met de Bob Boon Singers in de Sint-Geertruikerk. Wat een start!

We schreven in die jaren niet alleen over uitstappen met bewoners naar Scherpenheuvel, Planckendael of boottochtjes in het Gentse, over optredens van La Esterella, Bob Benny, Henk Debruyne, Jacques Raymond, Will Ferdy of Tonia, over tuinfeesten en kerstfeesten en -concerten, maar we

publiceerden ook bijdragen van prof. R. Dom over de oorzaken van dementie, van prof. E. Legius over erfelijkheid en dementie, van prof. H. De Dijn over kwaliteit en respect in de zorg, van Raymond Henrard over rusthuizen op weg naar leefgemeenschappen, terwijl Erik Van Noten regelmatig dr. Erik Triau aan het woord liet over versterving en euthanasie, over preseniele dementie en zo meer. Regelmatig verzorgde directeur De Belie het voorwoord en Piet Debruyne zijn 'preekstoel'.

Hét hoogtepunt was het bezoek van koningin Paola op 12 juni '95. We brachten een extra-nummer uit met alle toespraken, met de foto's van Rik Daze en de enorme weerklank in de pers. Geen wonder dat deze Bezelaar een 'collector's item' werd!

Onze redactie werd intussen stevig versterkt met Mieke Soens, Roger Cappelle, Greet Vanhentenrijk, Stien Claus, Isabelle Santy en fotograaf André Vandormael. In '97 namen we afscheid van Peggy Geens, die al die jaren instond voor de nieuwtjes over de bewoners - verjaardagen én overlijdens!- over het personeel en tevens de dagdagelijkse activiteiten en de inzet van de vrijwilligers coördineerde. Haar taak werd overgenomen door Lieve Buerman. Ook An Leblicq, die sinds '92 de Bezelaartjes vorm gaf, werd in '98 opgevolgd door Karin Middel. We moesten voortaan ook de pikante, maar sterk gewaardeerde,

want goed geschreven stukjes missen van een bewoner uit De Ranken: Arthur Spreutel.

Nog enkele hoogtepunten uit '98? De onvergetelijke uitvoering in de uitverkochte concertzaal van het Lemmensinstituut van 'De Messias' van G. F. Haendel op 12 december en de allereerste TV-mis met Marinus van den Berg en onze Piet Debruyne vanuit de tuinen van De Wingerd op 2 augustus. De mensen spreken er nog van. Het stond allemaal in de huiskrant.

Het Dagcentrum kwam in '99 en in 2000 prominent aan bod oa .met zijn reminiscentietoonstellingen en op Nele Gaeremynck of op Stien Claus en Annemie Janssens van het Expertisecentrum MEMO konden we regelmatig een beroep doen voor interessante bijdragen over dementie.

Het decembernummer van 2000 konden we vlot vullen met een uitgebreid verslag over de fameuze reis van de vrijwilligers naar Praag, - zoals steeds een duivels plan van ons zo betreurde Joske -, met artikels over de 100-jarige Franske Willems, met het afscheid van Monique Benaerts en Staf Vandeveld, met het

PIKANT SPROOKJE

"Aanvulling"

Er was eens een man en die had slechts één been, een rechterbeen. Met dat ene been strompelde hij moeizaam over de straat en wanneer 's winters het asfalt met verraderlijke ijsplekken was bedekt, zag de man er verdrietig uit en hoorde men hem wel eens zuchten.

Op een dag zag hij door de mist aan de overkant van de weg een vrouw en die had ook maar één been, een linkerbeen.

De man bleef verbaasd staan en dacht: "die vrouw heeft iets wat ik niet heb." En de vrouw bleef eveneens staan en dacht precies hetzelfde.

Toen ze allebei heel even stil gestaan en nagedacht hadden, sukkelden ze de straat over en ze raakten elkaars handen aan, die warm en zacht beefden. Ze keken elkaar aan en zochten niet eens naar woorden die toch niets hadden kunnen verklaren. En ze letten niet op de haastige voorbijgangers, die niet hadden gevoeld dat de zon plotseling zo een ongewone warmte uitstraalde en op hun medelijdende blikken die voorspelden dat er van zo een wankele verhouding niet veel goeds te verwachten was.

"Het is al zo moeilijk op twee benen." schenen sommigen te denken. Maar onze éénbenigen zetten ongestoord samen hun weg voort. En weldra wisten ze niet eens meer welk been hun eigenlijk ontbrak.

Nooit heeft één voorbijganger, hoe opmerkzaam en scherp zijn blik ook was, deze twee benen ooit een slippertje zien maken.

Zelfs niet wanneer hij in het hartje van hun winter bijzonder glad was.

Arthur Spreutel
uit De Bezelaar, 5de jg nr 1

(t vervolgt)

Paul Coosemans

PREEKSTOEL: EEN VERHAAL OVER ROEPING!

De goede God heeft altijd de mensen geroepen: de eerste mens Adam!

*Adam, waar ben je?
Adam, waar is je vrouw Eva?*

Adam antwoordde niet, want samen met Eva was hij ongehoorzaam geweest en ze hadden zich weggestopt!
Even later riep de goede God de oudste zoon van Adam en Eva!

*Kain, waar ben je?
Kain, waar is je broertje Abel?*

Kain had iets afschuwelijks gedaan! Hij was stik jaloers op zijn broertje en hij had hem dood geslagen.

Maar de eerste echte mens die geroepen werd door de goede God was Abraham!

Abraham, waar ben je?

En deze reeds oudere brave man, die getrouwd was met Sara, antwoordde: "Hier ben ik, Heer, waarom hebt Gij mij geroepen? Wat kan ik voor U doen?"

En God zei: "Je vrouw zal een zoon baren en je zult hem Isaak noemen!" en God voegde er aan toe: "Ik zal je nageslacht talrijker maken dan de sterren in de lucht, ja talrijker dan de korreltjes zand op het strand van de zee!"

Da kan nie! Ik hoor het jullie al, maar denk eens na: alle mensen die geloven - zoals Abraham - in de éne - enige - ware God zullen "Kinderen van Abraham" worden genoemd!

De Joden van alle landen, van alle tijden geloven zoals Abraham...

De Christenen van alle landen, van alle tijden geloven zoals Abraham...

De Moslims van alle landen, van alle tijden geloven zoals Abraham...

Allen geloven dat er geen andere God is dan de enige - éne - ware God! Talrijker zijn ze dan sterren in de lucht, talrijker dan korreltjes zand op het strand van de zee!

En zo roept God mensen. Ik vertel nog één zo'n verhaal. Dat van de kleine Samuël. Deze jongen diende in de tempel de oude profeet Eli. Toen ze beiden sliepen, hoorde de kleine Samuël midden in de nacht een stem, die riep:

Samuël!

De jonge dacht dat het Eli was en hij liep naar de oude profeet en vroeg hem: "Hebt u mij geroepen?" "Nee, ik heb je niet geroepen, jongen, ga maar vlug slapen!"

En dat gebeurde driemaal! Maar na de derde maal zei de profeet tot de jongen: "Als je die stem nog eens hoort, zeg dan gewoon: "Hier ben ik Heer!"

Vele jaren later werd Jezus geroepen! Hij liet zich zoals alle joden van zijn tijd dopen in het water van de Jordaan. Toen Jan de Doper Jezus had gedoopt, klonk er een stem uit de wolken die riep:

*Jezus! Gij zijt mijn lieve Zoon!
Ik hou zielsveel van U!*

En tot al die mensen zei de goede God: "Dit is mijn lieve Zoon Jezus! Luistert voortaan naar Hem!"

En zo heeft Jezus krachtige jonge vissers geroepen, toen Hij langs het meer wandelde en zag hoe jonge mannen hun netten aan het spoelen waren!

*Petrus en broer Andreas,
Johannes en broer Jacobus!*

Tot hen en tot nog anderen zei Jezus: "Laat uw netten in de steek en verlaat vader en moeder en volg Mij: Ik zal van u vissers van mensen maken!"

En dan al die duizenden jaren door tot in onze tijd - in ons jaar 2010 - heeft de goede God mensen geroepen - al dan niet langs Jezus - ja, heeft Hij ook ons geroepen! En wij hebben het al gehoord: eerste communicantanten en meisjes en jongens die gevormd werden, hebben op één of andere manier Jezus' roepstem gehoord.

Zij zullen - zoals wij allemaal - hun best doen om te leven als kinderen van de éne - enige - ware God, de Vader van alle mensen! Als kinderen van Abraham willen wij allemaal leven als zussen en broers van die lieve Jezus, Zoon van God!

Wij proberen elke dag opnieuw te leven in zijn Geest van liefde... als zonnestraaltjes!

Wanneer wij zo onze bewoners zien als geliefden van de Vader zal ons hart vervuld worden van vreugde.

(Pater) Piet

EEN BUSHALTE VOOR DE WINGERD ?

Het Nieuwsblad bracht drie dagen lang een doorlichting van de Leuvense gemeenteraad. In de laatste bijdrage uitte burgemeester Louis Tobback (foto) zijn kritiek op de betutteling door de verschillende overheden en betreurt de afkalkende macht van de gemeenteraad.

In de krant van 27 maart 2010 besluit hij als volgt:

"Hoe machtig is de gemeenteraad van het grote Leuven als we er aan het rusthuis De Wingerd niet eens in slagen om een bushalte te bouwen? Daaraan is echt nood. Maar De Lijn wil niet. Leg dat maar eens uit aan je kiezers..."

VERENIGINGSLEVEN

De wekelijkse Eucharistievieringen gaan door op zaterdag, om 16u30 in de polyvalente zaal.

Tenzij anders vermeld, gaan onderstaande activiteiten door in het Grand Café.

Recente info vind je steeds in de maandelijkse infobundel en via www.wingerd.info.

Donderdag 17 juni 2010 - OLDTIMERDAG

De Leuvense Oldtimervrienden zijn te gast in De Wingerd met hun netjes onderhouden en gerestaureerde automobielen, pareltjes uit een vervlogen tijdperk. We nemen u graag mee voor een kijkje onder de motorkap !

Donderdag 24 juni 2010 - 't Zomert in De Wingerd

Naar jaarlijkse gewoonte starten we met een reeks zomerse activiteiten in en om het Grand Café en de verschillende tuinen van het woon- en zorgcentrum.

Vanaf 17u30 starten we met wandelcircuit met muzikale optredens in de tuinen: klassiek, zang, ballet... Tussendoor is er tijd voor een natje en een droogje, bij slecht weer is er een aangepast programma.

Zaterdag 14 augustus 2010 - O.L.V. Hemelvaart

Om 16u gaat Pater Piet voor in een feestelijke eucharistie, wanneer het weer het toelaat gaat de viering door in de tuin aan het Mariabeeld, zoniet binnen in het Grand Café.

MUZIEK IN DE WINGERD

Côr Cefnogwyr y Gweilch

Moeilijke titel? Niet voor mensen uit Wales! 't Betekent gewoon 'het koor van de Ospreysupporters'. Alle koorleden zijn immers supporters van het Osprey Rugby Team uit Landore, Swansea, Zuid-Wales.

Ik zie bij ons nog niet vlug een OHL-koor ontstaan... Maar 'community singing' is in Groot-Brittannië een doodnormale zaak: urenlang vóór elke voetbal- en vooral rugbywedstrijd wordt er door heel de menigte uit volle borst gezongen. Denk maar aan "You'll never walk alone". Zij doen dat in hun 'Liberty Stadium'.

Wel, dat koor met 40 zangers trad op in De Wingerd op donderdag 15 april. Annemie en Luc Boeva-Raes, familieleden van Rosa Mertens waren erin geslaagd bij ons een optreden te versieren... na hun bezoek aan InBev. Twee dagen voordien hadden ze gezongen in de grote zaal van het Europees Parlement. Hun optreden in Antwerpen kon niet doorgaan wegens... panne aan hun autocar.

Ons Grand Café zal bomvol bewoners en familie. Wie er bij was, zal dit optreden niet gauw vergeten, want onder de leiding van Novella Roberts-Lewis deden de zangers de grote traditie van het Welshe koorzingen alle eer aan. Ze brachten een leuke afwisseling van traditionele liederen - ik bespaar u de onuitsprekbare titels! -, maar ook meezingers als "Delilah" van die andere grote Welshman Tom Jones!

Dit koor werd pas in 2006 opgericht en heeft verschillende rugby-internationals in zijn bestuur. Het scoorde hoog in een BBC-koorzangwedstrijd 'Codi Canu' en trad op bij internationale rugbywedstrijden om oa. het regionale volkslied "Cwm Rhondda" te zingen. Ze brachten ook een mooie CD uit met hun repertoire, die we trouwens als geschenk kregen! Dit was niet het enige: in de kast achter de toeg van het Grand Café pronkt voortaan een glazen trofee van het Ospreykoor. Tussen haakjes: de 'osprey' is een wit-zwarte, vissende havik en siert de truitjes van het rugbyteam.

Wat konden we meer doen voor deze sympathieke zangers uit Wales dan hun bij een babbel op het zonnige terras te trakteren op een lekker Belgisch biertje.

Paul Coosemans

Pianorecital Elisabeth Sombart

18 maart 2010: een mooie vroege lentenamiddag in De Wingerd. De vele stoeltjes in zaal 1 en 2 raken snel bezet. De mooie weelderige piano lijkt - vleugel omhoog - ongedurig te wachten. Zo dikwijls al was het trouwe instrument gewillig van dienst voor ontelbare concertjes. Vele handen kent die piano al goed, van Catherine Mertens bijvoorbeeld, of van lieve kinderen en kleinkinderen van bewoners, van studenten aan het Lemmensinstituut. Altijd staat de vleugelpiano trouw paraat. Dankzij hem weerklonk al zoveel vreugde in De Wingerd!

Maar nu is wel heel ongewoon bezoek verwacht! Onopvallend en stil neemt Elisabeth Sombart op het kleine bankje achter de piano plaats. Een bevallige verschijning. Het geroezemoes op de stoeltjes verstomt. Mijn mama en Paula naast haar kijken nieuwsgierig op. Heel zacht begint Elisabeth Sombart te spelen. Eerst het tedere Ave Maria van Schubert, daarna heel intens en gevoelig een parelsnoer van stukjes Bach, Scarlatti, Mendelssohn, Schumann, Debussy... Een droom doorheen de muziekgeschiedenis. De bewoners laten zich deze hemelse klanken welgevallen, sommigen wegdromend met gesloten ogen...

Elisabeth Sombart is dan ook niet zomaar een pianiste. Geboren in Strasbourg - nu wonend in Zwitserland- begint ze piano te

spelen vanaf haar zevende jaar. Van kleins af aan koestert ze een grote liefde en vooral een grote eerbied voor de piano. In een interview vertelde ze eens dat ze de piano als een 'iemand' beschouwt, iemand die haar in staat stelt de klanken die ze diep in haar voelt en hoort naar buiten te brengen en met anderen te delen. Voor haar heeft muziek iets heel mystieks. Op haar 16de behaalt ze in Frankrijk de Nationale 1ste Prijs Piano en vertrekt ze naar Buenos Aires om zich verder te vervolmaken. Het wordt de start van een schitterende carrière met

vele internationale concerten. Wat Elisabeth Sombart zo anders maakt is haar opmerkelijke belangstelling voor de fenomenologie van de muziek. Ze ontwikkelde een eigen pedagogie waarin klank en gebaren een centrale plaats innemen.

Om nog een andere reden is Elisabeth Sombart een ongewone pianiste. Wie goed toekeek tijdens haar pianorecital zag aan haar Hals een onopvallend klein kruisje hangen. Elisabeth Sombart is vanuit haar diep geloof heel erg altruïstisch ingesteld. Zij wil haar muziek vooral brengen daar waar muziek niet meer klinkt. Ze stichtte een vereniging Résonance (cf. www.resonance.org) waarmee ze jaarlijks tot 400 recitals geeft in ziekenhuizen, gevangenis, medisch-sociale voorzieningen. Zo sterk is haar liefde voor de pianomuziek dat ze het weldoende en heilzame effect vooral met kwetsbare mensen wil delen. Dit alles wisten de toehoorders niet, en nog minder de gediensstige vleugelpiano. En toch verklaart het misschien wel een beetje waarom onze bewoners zo ongeloflijk lang en aandachtig luisterend rond de piano bleven zitten en vooral: waarom die dag uit de open vleugel van onze huispiano net iets andere klanken opstegen. Ik wed dat onze piano en onze bewoners zielsgelukkig waren!

Anne Dewaele

"ONZE" PLEYEL

Je kan er niet omheen. Sinds er in het Grand Café een prachtige vleugelpiano Pleyel staat, is het muzikale niveau in De Wingerd steil naar omhoog gegaan.

We denken graag terug aan de mooie pianoconcerten van Catherine Mertens en Luc Devos, aan het uitzonderlijke optreden van de Zwitserse pianiste Elisabeth Somberg, aan de muziekuitvoeringen door de familie van den Brempt, aan zangrecitals met musici van het Lemmensinstituut en het lenteconcert op pinkstermaandag, telkens begeleid aan de vleugel door Catherine Mertens, en ik vergeet er zeker nog andere.

Maar ook bij het optreden van koren, zoals 'Nootzaak', 'Orgelpijpjes', de wereldmuziekgroep 'Caleidoscoop', en bij het opluisteren van de wekelijkse eucharistievieringen heeft 'onze' Pleyel een vooraanstaande plaats verworven. Binnenin het instrument staat het fabricatienummer 171235. Kan iemand daarmee het bouwjaar van deze piano opzoeken?

Maar is dit prachtige instrument wel 'onze' Pleyel? Helaas niet: De Wingerd heeft het via mev. Agnes Deckers in bruikleen gekregen, totdat de familie van mev. Rita Romanus deze vleugelpiano opnieuw in gebruik kan nemen.

Wat is nu een 'Pleyel'?

Het is het meest prestigieuze merk onder de vleugelpiano's. Elke pianist zal dit beamen. Wat denken Luc Devos en onze fel geprezen 'huispianiste' Catherine Mertens hierover?

Catherine Mertens: "Deze piano heeft een heel lichte en aangename aanslag. De klank is fijn en

geraffineerd zoals het Franse instrumenten betaamt. Daarenboven is deze vleugelpiano heel mooi gebouwd met het prachtige houtsnijwerk van de pupiter en de typische elegante poten. Een plezier om erop te musiceren."

Wie was Pleyel?

Ignaz Pleyel (1757-1831) was een Oostenrijks pianist, leerling en later vriend van Haydn. Hij componeerde ook talrijke symfonieën, opera's en werken voor piano. In 1783 vestigde hij zich in Straatsburg, verfranse zijn naam tot Ignace en werd er 'Kapellmeister' aan de kathedraal. Hij verbleef ook een tijd in Londen, maar verhuisde in 1795 naar Parijs, waar hij ook stierf. Hij ligt begraven op Père-Lachaise.

Als pianist is hij al lang vergeten, maar toch leeft zijn naam voort. Eerst als uitgever van didactische pianowerken voor beginnende musici. In 1797 richtte hij in Parijs de muziekuitgeverij 'Maison Pleyel' op en publiceerde onder meer de complete editie van Haydns strijkkwartetten en vele werken van Beethoven. Hij was ook de eerste om studiepartituren in zakformaat aan te bieden.

Uit onvrede met de kwaliteit van de toenmalige instrumenten begon Pleyel in 1809 zelf piano's te bouwen.

Les pianos Pleyel

Zijn 'Manufacture Pleyel et Cie' werd dadelijk een enorm succes en werd na zijn dood voortgezet door zijn oudste zoon Camille. Grote pianisten als Chopin, Saint-Saëns, Debussy en Manuel de Falla waren in de wolven over dit instrument. Pleyelpiano's veroverden weldra hun plaats in alle concertzalen en in alle paleizen van de Europese noblesse.

De firma bouwt niet alleen nieuwe kwaliteits piano's, maar legt zich ook toe op het kopiëren van historische instrumenten. In 1927 openden zijn opvolgers de befaamde "Salle Pleyel" in de rue Faubourg Saint-Honoré te Parijs. Dit concertgebouw telt 2300 zitplaatsen en heeft een fantastische akoestiek. Wie daar mag optreden als pianist, mag spreken van een geslaagde carrière.

Een reden te meer om Agnes Deckers en de familie Romanus van harte dankbaar te zijn voor 'onze' Pleyel!

P.C.

Het verenigingsleven van De Wingerd organiseert regelmatig allerlei culturele activiteiten. Zo zijn er de muzieknamiddagen, waarop muzikale hoogstandjes ten beste worden gegeven. Kruip even mee in de huid van een bewoner, en geniet mee van het concert.

Welk concert? Ah ja, dat concert waar Catherine Mertens piano speelt. Catherine is de dochter van Julia, die hier ook woont. Was dat vandaag? En waar is dat? Ah, in het Grand Café! Och ja, dat wist ik niet meer. Met de rolstoel brengt hij me naar het Grand Café. Er zit al veel volk. Ik krijg een plaatsje naast Julia, die ook in een rolstoel zit. Hoe? Blijft ge niet lang? Waarom niet? Ah ja, ge moet met het busje rijden. En wie brengt me dan naar huis? Ok dan, ze zullen me wel helpen. Waarom zegt hij nu dat ik eraan moet denken om mijn jas mee te nemen? Alsof ik zoiets zou vergeten!

*Ave Maria Jungfrau mild,
Ehre einer Jungfrau Flehen,
Aus diesem Felsen starr und wild
Soll mein Gebet zu dir hinwehen.
Wir schlafen sicher bis zum Morgen,
Ob Menschen noch so grausam sind.
O Jungfrau, sieh der Jungfrau Sorgen,
O Mutter, hore ein bittend Kind!
Ave Maria!*

Een lieve donkerharige mevrouw zorgde voor de inleiding. Ik ken die, ze houdt zich bezig met de vrijwilligers geloof ik. Zoiets zei mijn zoon toch. En die kent hier veel mensen. Wat zingt die sopraan toch mooi! En Schubert! Mijn lievelingscomponist! Bij de klanken van het lied kijk ik door het raam naar de velden. Het waait fel, en alles wat groeit doet mee met de wind. 't Zijn weiden als wiegende zeeën. De natuur. De heide. Hoe ging dat lied ook weer, van het roosje op de heide?

*Sah ein Knab' ein Röslein steh'n,
Röslein auf der Heiden,
War so jung und war so schön
Lief er schnell es nah zu seh'n
Sah's mit vielen Freuden
Röslein, Röslein, Röslein rot,
Röslein auf der Heiden*

Ik zoek mijn zoon. Hij stond daar toch aan de deur? Waar is hij nu? En wie brengt me dan naar huis? Ik kijk overal rond maar vind hem niet. Hij zal wel terugkomen zeker? Ik zal nog maar wat luisteren. Zo'n mooie stem die sopraan!

*Ave Maria Unbefleckt
Wenn wir auf diesen Fels hinsinken
Zum Schlaf, und uns dein Schutz bedeckt
Wird weich der harte Fels uns dünken.
Du lachelst, Rosendüfte wehen
In dieser dumpfen Felsenkluff,
O Mutter, hore Kindes Flehen,
O Jungfrau, eine Jungfrau ruft!
Ave Maria!*

Wat zitten we hier toch mooi, zo dicht bij de natuur! De natuur. Weer moet ik aan de heide denken. Aan dat gedicht van Alice Nahon

*Erica Tetralix
(Dopheide)*

*Ginds...in de heide...langs povere paan,
Daar lachen me blozende lievekens aan.
Ik weet er hun naamkens, en 'k noem ze blij:
"De perelkens van de hei"*

*'t Zijn pereltrösjes van rozig satijn;
't Zijn Japansche vaasjes van broos porselein;
Licht trillend bij zoentjes van vlinder of bij,
"De perelkens van de hei"*

Jammer dat het concert af en toe wat wordt gestoord. Een mevrouw zegt altijd opnieuw, met luide stem: "Hij gaat op reis!" Maar enfin! Dat mag toch niet! Die mensen doen zo hun best met hun mooie muziek! Dat mag toch niet gestoord worden! Na een tijdje brengen ze haar weg, naar haar woning.

Ave Maria Reine Magd

*Der Erde und der Luft Dämonen,
Von deines Auges Huld verjagt,
Sie können hier nicht bei uns wohnen,
Wir woll'n uns still dem Schicksal beugen,
Da uns dein heil'ger Trost anweht;
Der Jungfrau wolle hold dich neigen,
Dem Kind, das für den Vater fleht.
Ave Maria!*

We krijgen nog een mooi stuk te horen voor piano en cello. Wat spelen die toch mooi samen! Na het concert mogen we nog iets drinken. Ik bestel een porto. Een rode. Na afloop brengt iemand me met de rolstoel terug naar de woning. Het is een beetje koud met die wind. Jammer dat ik mijn jas niet bij me heb.

Hein van den Brempt

POËZIERUBRIEK

*Ik heb maar twee soorten foto's waarop je lacht:
toen je kinderen klein waren, en toen je klein-
kinderen klein waren. De laatsten
zijn het mogen blijven.*

*Je moest ook zoveel vergeten om te kunnen lachen.
Ik zie de 4 homeopathische flesjes nog in de apotheek
staan, ordelijk geëtiketteerd, 'angsten, depressies,
overbezorgdheid' - en wat was het vierde weer,*

*'herinneringen'? Je bleéf onderwijzeres:
je deed het haast af als een tuchtprobleem:
laat ze maar komen. Maar één voor één.*

*En daarna lachte je dus. Met iets kleins
in je armen, na alles wat heel je leven
veel te groot was geweest.*

Herman de Coninck

Uit: De hectaren van het geheugen, 1985

Overzienbaarheid - een duur woord, maar wel iets waar iedereen naar snakt. Alles netjes in het gelid, en liefst niets dat je boven het hoofd groeit - je zou er een fortuin voor geven als je wist dat het mogelijk was.

Zou het waar zijn dat sommigen de onbekommerdheid betalen met verlies van herinnering? Het lijkt een oneerbiedige gedachte ten aanzien van demeterende ouderen. Maar toch... Al eens een hoogbejaarde dame met een pop in haar armen gezien? Die aanblik bevrijdt van wat men doorgaans verstaat onder geluk.

Wie lacht heeft het onbenullige herontdekt. Wat klein is, moet klein blijven om het grote te kunnen beschamen. Jammer genoeg ontdekken we de waarheid daarvan meestal alleen als het te laat is. Op oude foto's bijvoorbeeld. Al kunnen ook die nog wat leren over de eigen voorbereiding van de dag waarop de enige tintente boodschap luidt: loslaten van alles wat niet meer in je armen past.

Of hoe poëzie ook wel eens een leerproces ontsluit dat geen zuurbetaalde flesjes uit de apotheek behoeft.

Dirk Hanssens osb

VRIJWILLIGERS OP UITSTAP: UTILE DULCI

"Ne mens moet af en toe eens geluk hebben" placht mijn grootmoeder vroeger te zeggen. Daaraan dacht ik toen ik op die donderdag van 20 mei uit bed stapte en naar de lucht keek! De zon kwam zowaar al effen kijken en verdreef meteen de herinnering aan de vele koude en natte weken voordien. Het geluk was dus dat er een mooie zonnige dag op komst was. Vandaag was het immers een belangrijke dag voor de vrijwilligers van De Wingerd en van het Lokaal Dienstencentrum Wijnveld.

Vandaag zouden wij inderdaad weer op stap gaan om te reizen en te leren, wat eigenlijk de echte bedoeling is van deze jaarlijkse hoogdag. Daar helpt de directie, letterlijk en figuurlijk flink aan mee, vooral in de keuze van de te bezoeken zorginstellingen waar ook met vrijwilligers wordt gewerkt. Dit keer zou het naar Sittard gaan, nabij Maastricht in Nederlands Limburg.

Mia, coördinator verenigingsleven in De Wingerd en Liesbet, centrumleider LDC Wijnveld, hadden samen met enkele medewerkers een mooi programma in mekaar gestoken. Dat begon al met een flink ontbijt in het Grand Café waarna 48 deelnemers de bus opstapten.

Jammer toch dat Mia forfait moest geven voor de uitstap want ze liep een scheuring op van de achillespees en blijft nog een tijd buiten strijd. Liesbet nam dan maar de leiding over tijdens de uitstap en Paul Trekker las de mail voor, die Mia hem had gestuurd en waarin zij ons een leerrijke en contactrijke dag toewenste.

Om 10u30 kwamen we aan in het verpleeg- en verzorgingencentrum Hoogstaete in Sittard. We werden er vriendelijk verwelkomd met een "kopje" koffie of thee en kregen er een algemene inleiding van de hoofdverantwoordelijke, die vooral de nadruk legde op de belangrijke en onmisbare rol van de 140 vrijwilligers die er aan de slag zijn. Hoogstaete is een uniek concept in een woonzorglandschap voor alle generaties, waar wonen, welzijn, zorg- en dienstverlening hand in hand gaan. Hoogstaete maakt deel uit van de multifunctionele organisatie Orbis, Medisch en Zorgcentrum. Orbis betekent kring of cirkel en tracht via afspraken en sterke bindingen, de kring tussen gezondheidszorg, thuiszorg, verpleeg- en verzorgingshuizen en ziekenhuis, te sluiten. We keken onze ogen uit op de puike en weldoordachte aanpak van dergelijk systeem.

Maar nog groter was onze verrassing in het Orbis ziekenhuis van de 21e eeuw. Het duurde 11 jaar om het complex op het huidige niveau te brengen, maar tijdens de rondgang stonden we verstomd tot welke doordachte, praktische en efficiënte resultaten dit heeft geleid. Thans kan men, via de perfecte samenwerking binnen de ganse zorgketen, de patiënt snel laten doorstromen naar de volgende zorgverstrekker en die op zijn beurt weer naar de volgende.

Na zoveel wetenschap en vernuft waren we hoognodig aan de lunch toe. Maar ook daarvoor konden we terplekke in het Sodexo-restaurant van het ziekenhuis terecht.

Van een gans andere aard was ons bezoek aan de grotten van de Sint Pietersberg. Wat een doolhof van gangen en zijgangen, genoeg om er nooit meer uit te komen. Gelukkig hielden onze gidsen alles goed in de gaten en konden zij over de geografische, historische en economische feiten van deze merkwaardige mergelgrotten heel wat boeiende leuke en minder leuke verhalen naar boven brengen. Sommigen hadden ook gezien dat er bij het buitenkomen een warm terrasje lag. Daar moest dan maar eens op gedronken worden.

Van de koude en vochtige grotten ging het dan naar het zonnige en roemrijke Maastricht. Met dezelfde geestige en deskundige gidsen als in de grotten dan nog wel. Veel gezien, veel gehoord en veel goesting gekregen om er nog eens terug te komen. Er waren er die dat 's anderendaags al gingen doen, want er lag overal heel wat moois voor het uitstalraam. Na de rondgang in de stad, dan maar stilaan op naar het restaurant Van der Valk voor het avondmaal. Daar, grote verrassing alom: wij hadden zowaar een gouden huwelijkspaar tussen de vrijwilligers! Directeur De Belie was blij dat hij het niet op voorhand had verklapt en kon dus met vrij gemoed en een hartelijk woord, Paul en Dea ons aller gelukwensen overbrengen. Proficiat en nog vele gelukkige jaren voor jullie zelf en dank voor het toegewijde vrijwilligerswerk in De Wingerd.

Na zoveel emotie tastte Paul dan maar eens diep in zijn zak en trakteerde de jubilarissen met een schuimende aperitief. Er werd daarop smakelijk gegeten met een passend glaasje wijn.

Namens de vrijwilligers dankte Paul Coosemans de directeur en al wie meegewerkt had aan deze mooie reis: "Utile dulci" was het motto in zijn toespraak; het nuttige paren aan het aangename. De leerrijke kennismaking met de Zuidlimburgse zorgcentra was het nuttige deel van de reis, het afdalen in de mergelgroeve, de wandeling in Maastricht en het fijne gezelschap het aangename.

Moe maar voldaan stapte ieder om 21u30 weer op de bus, op weg naar het oude nest. En ja Mia, het was zoals je in je berichtje wenste, het werd een leerrijke en contactrijke dag.

Roger Cappelle

LOKAAL DIENSTENCENTRUM WIJNVELD

Activiteiten

Zinvol ouder worden

Betsie Peeters, psychotapeute, heeft zelf al aardig wat jaren geleefd en er héél veel van opgestoken. Ze wil samen met jou in volle overgave de toekomst omarmen.

In deze cursus:

- Kijken we geïnteresseerd terug naar het leven dat we al geleefd hebben, we halen daar onze "krachttoeren" uit te voorschijn om daarmee sterk de toekomst in te gaan.

- We durven ook te kijken naar de dingen die we hebben laten liggen om als geheeld mens verder te gaan.

- We durven te praten over het einde van dit leven. Hoe staan we daar tegenover? Zien we het als een uitdaging of eerder als een must!

Agenda

Donderdag 3/06:

cursus "Zinvol ouder worden" (13u30 - 16u Zaal 2)

Vrijdag 4/06:

cursus "Kruiden-3-daagse" (09u30 - 17u Zaal 2);

Kinderkoor Nootzaak (19u - 20u Zaal 2)

Maandag 7/06:

filmnamiddag "Evita" (14u - 16u30 Zaal 2)

Dinsdag 8/06:

Scrabble- en Rummikubnamiddag (14u - 16u Grand Café)

Donderdag 10/06:

cursus "Zinvol ouder worden" (13u30 - 16u Zaal 1)

Vrijdag 11/06:

cursus "Kruiden-3-daagse" (09u30 - 17u Zaal 2);

Kinderkoor Nootzaak (19u - 20u Zaal 2)

Zaterdag 12/06:

wandeling

Maandag 14/06:

workshop Bloemschikken (09u - 12u Zaal 1)

Donderdag 17/06:

cursus "Zinvol ouder worden" (13u30 - 16u Zaal 1);

dansavond (19u30 - 23u30 Zaal 2)

Vrijdag 18/06:

voordracht "Cholesterol onder controle" (14u - 16u Zaal 2);

Kinderkoor Nootzaak (19u - 20u Zaal 2)

Dinsdag 22/06:

Scrabble- en Rummikubnamiddag (14u - 16u Grand Café)

Donderdag 24/06:

Boodschappen Delhaize (10u - 12u);

't Zomert in De Wingerd (17u Grand Café en tuinen)

Vrijdag 25/06:

Pedicure - manicure (09u30 - 11u30 Kinélokaal);

Gezellige uren met de burens (14u - 16u Grand Café);

Kinderkoor Nootzaak (19u - 20u Zaal 2)

Info en inschrijven

Liesbet Volders

Telefonisch via 016/28.49.50

E-post: liesbet.volders@wingerd.info

MEMORABEL: OMGANGSVORMEN - PERSONEN MET DEMENTIE

Praatcafé Dementie 6 mei 2010 - een doe-namiddag voor familieleden van dementerende bejaarden.

Op donderdagnamiddag zwaaiden de deuren van Woonzorgcentrum Booghuys in de Vlamingenstraat wijd open voor een wel erg verzorgd Praatcafé Dementie. Met een welkomstdrankje, bloemen in vaasjes, en een waaier aan folders en info voelden wij ons, mantelzorgers en familieleden van dementerende bejaarden, onmiddellijk méér dan welkom!

Vijf workshops waren vakkundig op poten gezet, en de hele namiddag konden we in kleine groepjes van de ene naar de andere workshop verhuizen, waar we telkens op een erg professionele en vriendelijke manier werden onthaald.

Comfortzorg en hulpmiddelen

In een eerste workshop 'Comfortzorg en hulpmiddelen' keken we onze ogen uit op al die diverse hulpmiddelen en houdingen die de bejaarde mindervalide persoon minder druk en pijn bezorgen bij liggen en zitten, meer bewegingsvrijheid geven en comfort. Over alternerende kussens, tempurmatrassen en reposemateriaal hadden we tot dan toe nog weinig of niets gehoord. Dat alles werd ons heel aanschouwelijk en op enthousiaste wijze duidelijk gemaakt door de plaatselijke kiné en ergotherapeuten.

Comfortzorg omvat echter ook een bepaalde manier van respectvol omgaan met de patiënt, door een veilig leefklimaat te creëren, gevoelens van eigenwaarde en ontspanning te bevorderen, en bij te dragen tot een optimaal welbevinden. Heel blij waren we met een korte efficiënte nota van kinesiste Marianne Verheyden boordevol praktische tips voor rolstoelgebruik.

Aromatherapie en relaxatie

In een volgende workshop werd alles uit de doeken gedaan over Aromatherapie en relaxatie. Allerlei essentiële en etherische oliën, maar vooral lavendel, hebben bij zachte spiermassage een bijzonder weldoend effect op lichaam en geest, en dat konden enkele gelukkige 'proefkonijnen' onder ons volmondig beamen!

Reminiscentiemateriaal

Een derde workshop maakte ons wegwijs in allerhande reminiscentiemateriaal: van oude telefoons over grote transistorradio's tot oude zwart-witfoto's; zovele hulpmiddelen om de bejaarde persoon weer in zijn bekende leefwereld te laten heropleven.

Geheugentrainig en actualiteit

In de vierde workshop Geheugentrainig en actualiteit werden ons allerlei gerichte gezelschapspelletjes en vormen van krantengebruik getoond waarbij we het geheugen van een dementerend persoon kunnen activeren.

ENKELE TIPS BIJ COMMUNICATIE

- * Wees aandachtig, en observeer aan de reactie of de boodschap begrepen is (mimiek, stemhoogte, lichaamshouding)
- * Herhaal de woorden van de dementerende persoon in vragende vorm
- * Neem gevoelens ernstig
- * Ga mee in de belevingswereld en confronteer niet met 'onze' wereld
- * Als de verbale communicatie moeilijker wordt, gebruik dan je andere zintuigen om te communiceren

Cyriel Conings

Communicatie

Tenslotte stal Cyriel Conings ons hart in de laatste workshop over 'communicatie met personen met dementie'. Cyriel is een fijngevoelig verpleger met een jarenlange staat van dienst in de OCMW zorgcentra van Leuven en een graag geziene spreker. Vertrekend vanuit stil luisteren naar een lied van Raf De Bruyn vertelde Cyriel ons hoe communicatie met dementerende personen geleidelijk aan evolueert van woorden naar gevoelens (in lichaamstaal, mimiek, gedrag, aanraking...).

Cyriel weet als geen ander de heel concrete belevingswereld van de dementerende personen te schetsen. Wie met hen omgaat moet bereid zijn deze belevingswereld te aanvaarden als hun echte wereld.

Een heilig principe is dan ook niet te willen ontkennen of corrigeren, maar fundamenteel eerlijk en vooral respectvol te blijven. Een gouden slagzin van Cyriel is "Mag ik = magic!". Uit respect vraagt Cyriel altijd de toelating aan de bewoner: 'mag ik u uw pilletjes geven?' in plaats van 'hier zijn uw pilletjes, goed doorslikken!' Een respectvolle houding lokt een positieve reactie uit. De workshop sloot af met enkele heel concrete waardevolle tips bij woord- en gevoelscommunicatie met dementerende personen.

Kortom: een hartverwarmende en ontzettend leerrijke namiddag in Woonzorgcentrum Booghuys waarvoor een welgemeend DANKJEWEL aan alle enthousiaste medewerkers!

Anne Dewaele

Werelddag Dementie

- 11u. Onthaal deelnemers
11.45u. Warme maaltijd
13.30u. Inhuldiging wensboom
13.45u. Ontvangst in de Raadzaal stadhuis Leuven
14u. Academische zitting
Welkomstwoord, Burgemeester Louis Tobback
Ontstaan, M. Thérèse Bergmans - Delcon - *medestichter en voorzitter van de Vlaamse Alzheimer Liga regio Leuven*
De Alzheimer Liga in Nationaal perspectief, Jan Hertecant
ondervoorzitter van de Vlaamse en co-voorzitter van de Nationale Alzheimer Liga
Persoonlijke getuigenis - Marleen Declerck
Getuigenis uit een huisartsenpraktijk - Prof. Dr. Jan De Lepeleire
Getuigenis door een specialist - Prof. Dr. Peter De Deyne
14.50u. Pauze
15u. **Wetenschap in evolutie**, Prof. em. Dr. Jean - Jacques Cassiman
Onderzoek in evolutie, Prof. Dr. Christine Van Broeckhoven
Alzheimer Liga in evolutie, Prof. em. Dr. Franz Baro - *medestichter*
Intermezzo
Persoonlijke getuigenis, Godelieve Vaeyens
Slotwoord en uitnodiging voor receptie, Bie van Waeyenberghe - *voorzitter van de Vlaamse Alzheimer Liga*
16u. Receptie met muzikale omlijsting

Moderator: Jan Van Rompaey

Informatie en inschrijven via: www.alzheimerliga.be of telefonisch op 0800 15 225.

Org: Vlaamse Alzheimer Liga, Stationstraat 60-62, 2300 Turnhout

WENSBOOM

Op de jaarlijkse werelddag dementie wordt een WENSBOOM ingehuldigd op een centrale plaats in Leuven. In die boom komen allemaal kaartjes te hangen met wensen over dementie. Ook jouw wens? Je vindt een wenskaartje aan de onthaalbalie van De Wingerd (aan de hoofdingang). Noteer je wens op het kaartje en stop het in de daartoe voorziene brievenbus. Wij zorgen dat jouw wens ook in de wensboom terecht komt. En... ben je op zaterdag 18 september in Leuven-centrum, kom dan zeker eens een kijkje nemen. Of beter nog: schrijf je ook in voor de werelddag! Dank voor je medewerking!

PRAATCAFÉ DEMENTIE LEUVEN

Regio Vlaams-Brabant

1 juni 2010 - 20u00:

Hoe blijf ik als mantelzorger overeind?; in Breughels Gasthof, Wespelaarsestweg 85, 3150 Haacht.

Laurence De Greef, kwaliteitscoördinator Huize St-Augustinus.

03 juni 2010 - 19u30:

"Juridische en financiële aspecten bij dementie"; in WZC Betlehem, Wilselsesteenweg 70, 3020 Herent.

Dhr. Hubert Van Hellefont, OCMW Leuven.

03 juni 2010 - 19u00:

"Ben ik nu moeder of dochter?"; Over rolomkering; in RVT Ter Burg, Burggrachtstraat 1, 1930 Nossegem.

Dr. Dirk Liessens, psychiater.

08 juni 2010 - 20u00:

Slik- en voedingsproblemen bij personen met dementie; WZC Mater Dei, Molenhofstraat 31, 1670 Heikruis.

Marijke Vanderheyden, logopediste.

09 juni 2010 - 19u00:

De beleving van een persoon met dementie; in RVT St-Antonius, Hoogstraat 52, 1930 Zaventem.

Mvr. Marieke Verbiest, neuropsychologe.

24 juni 2010 - 19u30:

Belevingswereld en communiceren met dementerende personen; in rusthuis St-Augustinus, Fabiolalaan, 3290 Diest.

Mevr. Marieke Verbiest, neuropsychologe.

Werelddag dementie 2010 25 jaar Alzheimer Liga ... "dementie in beweging"

Leuven, zaterdag 18 september

11.00 u. Ontvangst en warme maaltijd in Salons Georges
13.30 u. Inhuldiging wensboom
14.00 u. Academische zitting - Raadzaal Stadhuis Leuven (centrum)

Info: 0800 15 225*

secretariaat@alzheimerliga.be
Programma: www.alzheimerliga.be

*via vaste telefoon

Expertisecentrum Dementie
Vlaams-Brabant

Wingerdstraat 14
3000 Leuven

Tel: 016 / 50.29.06
E-post: memo@dementie.be
Internet: www.ecdmemo.be

IN BEELD: PAASONTBIJT

Wij danken al onze abonnees voor de trouwe steun aan onze huiskrant. P.C.

IN CIJFERS

We verwelkomen 9 nieuwe bewoners: mevr. Peeters, mevr. Vanderheyden en mvr. Van Den acker in Woning 3; mevr. Pontanus en mevr. Vanderhulst in Woning 4; dhr. Willems in Woning 6; mevr. Vervoort in Woning 7; mevr. Sweep in Woning 10; mevr. Pipeleers in Woning 11. We wensen hen vanaf nu een gezellige woonst en een aangenaam verblijf toe!

Mevr. Snoeck, mevr. Peeters en mevr. Mommens vonden een aangepast verblijf in een andere zorgvoorziening.

We namen afscheid van 8 bewoners en deelden in het verlies van de families: Lodewijck, Meulemans, Decoster, Kennis, Haesen, Blasey en Vankerckhove.

Woon- en Zorgcentrum De Wingerd

een huis aan de rand van de stad waar personen met dementie omringd zijn met elkaar op weg zijn zoekend naar vormen van levenskwaliteit vanuit ieders belevingswereld en levensverhaal we doen dit door

te leven
van dag tot dag samen en vanuit je eigen plek met behoud van familierelaties met en tussen mensen die zorg dragen en je bijstaan met je verleden en je heden

te leren
steeds weer opnieuw met het oor naar elkaar met het oog op de wereld van bewoners en bezoekers zoeken welke weg medewerkers kunnen gaan om zelf overeind te blijven en anderen te helpen in betrokkenheid

te zorgen
dat we elkaar verplichten te doen wat we zeggen en te zeggen wat we doen steeds te kiezen voor de kwetsbare mens dat doet ervaren dat warme zorg en solidariteit bestaan.

Deze 'Missie en Visie' van De Wingerd is geïnspireerd op de opdrachtsverklaring van de Utrechtse Dom.

WOON- EN ZORGCENTRUM DE WINGERD

Wingerdstraat 14 - 3000 LEUVEN
T: 016 28 47 90 F: 016 20 44 45
E: wingerd@wingerd.info

Centra voor Dagverzorging
De Bezelaer en **De Wijnstok**
Centrum voor Kortverblijf
De Druivelaar
T: 016 28 48 00 E: cathy.sweerts@wingerd.info

Kleinschalig Genormaliseerd Wonen
Zorgflats voor echtparen
De Wingerd
Sociale Dienst De Wingerd
T: 016 28 47 93 E: brenda.van.espen@wingerd.info

Lokaal Dienstencentrum
Wijnveld
T: 016 28 49 50 E: liesbet.volders@wingerd.info

Meer informatie over dementie:

Expertisecentrum Dementie Vlaams-Brabant MEMO
T: 016/50.29.06 E: memo@dementie.be

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE

Roger Cappelle, Stien Claus, Paul Coosemans, Rudiger De Belie, Piet Debruyne, Anne Dewaele, Dirk Hanssens, Hein van den Brempt, Liesbet Volders.

Foto's: ergo's & vrijwilligers

Grafische vormgeving: Stijn Paemelaere
Eindredactie: P. Coosemans
tel. 016/25.45.64

Gedrukt bij Acco Leuven.

Reageren op de inhoud via:
redactie@wingerd.info

Jaarabonnement: € 12,00
Steunabonnement: € 50,00
Betalen op rek.: 230-0046309-60

SPONSORS

 RDBM Architecten Korte Kievitstraat 22 2018 Antwerpen	 ArjoHuntleigh NV Evenbroekveld 16 9420 Erpe-Mere	 Distrac NV Blijveldstraat 14 3320 Hoegaarden	 BNP Paribas Fortis Warandeborg 3 1000 Brussel
 KBC Bank & Verzekeringen Sint-Jacobsplein 32 3000 Leuven	 Ortec NV Interleuvenlaan 60 3001 Heverlee	 Initial Textiles Eikenlei 181 2960 Brecht	 Pues Begrafenissen Eikestraat 2 3020 Winksele
 Uitvaartcentrum De Meerleire -Tossyn Brusselsestraat 61 3000 Leuven	 Thyssen Krupp Av. metrologie 10 1130 Brussel	 Verzekeringkantoor Vanden Eynde-Tuyls 's Hertogenlaan 42 3000 Leuven	 Viridee NV W. Degreefstraat 10a 1560 Hoeilaart
 Thuiszorgwinkel Vivantia K.Leopold I-straat 34 3000 Leuven	 SCA Hygiene Products Rue de la Papeterie 2 4801 Stembert		